

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการใช้งานทั่วไปของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สภาพการใช้คอมพิวเตอร์ในมหาวิทยาลัยบูรพา สภาพของการใช้คอมพิวเตอร์นอกมหาวิทยาลัยบูรพา สภาพการใช้คอมพิวเตอร์ส่วนตัว สภาพการใช้อินเทอร์เน็ต ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ ของนิสิตในมหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ต ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ ของนิสิตระดับปริญญาตรี กับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการใช้คอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เปรียบเทียบสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ต เปรียบเทียบปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และเปรียบเทียบความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ ของนิสิตตามสายการเรียนวิทยาศาสตร์ และสายสังคมศาสตร์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาหลักการองค์ประกอบพื้นฐานของการสื่อสารผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ซึ่งประกอบไปด้วย ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ บุคลากรทางคอมพิวเตอร์ รวมทั้งการติดต่อสื่อสารในอินเทอร์เน็ต
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สภาพการใช้อินเทอร์เน็ต ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตามหลักการองค์ประกอบพื้นฐานของการสื่อสารผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์
3. วิเคราะห์วัตถุประสงค์ของการวิจัยและศึกษาข้อมูลที่ได้สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่เกี่ยวกับสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สภาพการใช้อินเทอร์เน็ต ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ สถานภาพทางการศึกษา และสายการเรียนเป็นแบบให้เลือกตอบ จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ เกี่ยวกับสภาพการใช้คอมพิวเตอร์ในมหาวิทยาลัย สภาพการใช้คอมพิวเตอร์นอกมหาวิทยาลัย เป็นแบบสอบถามแบบตรวจรายการ และแบบประมาณค่า สภาพการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัว สภาพการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1970 อ้างถึงใน จิระพันธ์ อุยยานุกุล, 2543, หน้า 40) จำนวน 47 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาที่พบจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1970 อ้างถึงในจิระพันธ์ อุยยานุกุล, 2543, หน้า 40) รวม 26 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ ชนิดปลายปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ จำนวน 33 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้นำไปหาค่าความเที่ยงตรงโดยเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านพิจารณา เพื่อให้ข้อเสนอแนะและแก้ไขปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้กับนิสิตที่มีชื่อกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ปรากฏว่าแบบสอบถามสภาพทั่วไปของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เกี่ยวกับการใช้ซอฟต์แวร์ในมหาวิทยาลัย ได้ค่าความเชื่อมั่น .94 แบบสอบถามสภาพทั่วไปของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เกี่ยวกับการใช้ซอฟต์แวร์นอกมหาวิทยาลัย ได้ค่าความเชื่อมั่น .83 แบบสอบถามสภาพการใช้อินเทอร์เน็ต ได้ค่าความเชื่อมั่น .93 แบบสอบถามสภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ได้ค่าความเชื่อมั่น .96 แบบสอบถามความสามารถพื้นฐานในการใช้คอมพิวเตอร์ ได้ค่าความเชื่อมั่น .97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา โดยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยได้ส่งและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์คืนรวมทั้งสิ้น 499 ฉบับ คิดเป็น 70 เปอร์เซ็นต์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาคำตอบในการศึกษาค้นคว้าและเพื่อทดสอบสมมุติฐาน ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าวิกฤต (t -test) แล้วทำการแปลผล และนำเสนอเป็นตารางประกอบการบรรยายความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สรุปสาระสำคัญของผลการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์สภาพทั่วไปของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1.1 สภาพการใช้คอมพิวเตอร์ในมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิตสายสังคมศาสตร์ไม่เคยใช้บริการมากถึง ร้อยละ 7.1 นิสิตสายวิทยาศาสตร์นิยมใช้บริการคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยมากกว่านิสิตสายสังคมศาสตร์ การใช้บริการคอมพิวเตอร์ในหน่วยงานบริการคอมพิวเตอร์ ของมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาใช้บริการคอมพิวเตอร์ที่สำนักคอมพิวเตอร์มากที่สุด รองลงมาคือ คณะที่ศึกษา และ หอสมุดตามลำดับ ความถี่ในการใช้บริการคอมพิวเตอร์ในหน่วยงานบริการคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่านิสิตสายวิทยาศาสตร์และสายสังคมศาสตร์มีความถี่ในการใช้บริการคอมพิวเตอร์ในหน่วยงานบริการคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยบูรพาส่วนใหญ่เฉลี่ยประมาณ 1-5 ชั่วโมง/สัปดาห์ ช่วงเวลาที่ใช้งานคอมพิวเตอร์ในมหาวิทยาลัยมากที่สุด คือ ช่วงเวลา 12:01-16:00 น. เป็นต้นไป คิดเป็นร้อยละ 34.66 รองลงมาจะอยู่ในช่วงเวลา 16:01-20:00 น. คิดเป็นร้อยละ 33.26 สภาพการใช้งานคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ในมหาวิทยาลัยบูรพามากที่สุด ได้แก่ การใช้อินเทอร์เน็ต โปรแกรมประมวลผลคำ และ โปรแกรมบันทึก ตามลำดับ

1.2 สภาพการใช้คอมพิวเตอร์นอกมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่านิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาสายสังคมศาสตร์ มีการใช้บริการคอมพิวเตอร์นอกมหาวิทยาลัยบูรพา มากกว่านิสิตสายวิทยาศาสตร์ สถานที่ที่มีการใช้คอมพิวเตอร์นอกมหาวิทยาลัยมากที่สุด ได้แก่ ร้าน Internet Café พบว่าความถี่ในการใช้คอมพิวเตอร์นอกมหาวิทยาลัยบูรพาต่อสัปดาห์ส่วนใหญ่เฉลี่ย 1-5 ชั่วโมง/สัปดาห์ คิดเป็นสายวิทยาศาสตร์ร้อยละ 48 และสายสังคมศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 37.50 ส่วนบัณฑิตศึกษาสายสังคมศาสตร์ใช้คอมพิวเตอร์นอกมหาวิทยาลัยบูรพาต่อสัปดาห์ มากกว่า 10 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 18.40 ช่วงเวลาที่ใช้งานคอมพิวเตอร์นอกมหาวิทยาลัยมากที่สุด ได้แก่ ช่วงเวลา 20:01 เป็นต้นไป คิดเป็น

ร้อยละ 36.67 รองลงมาจะอยู่ในช่วงเวลา 16:01-20:00 น. คิดเป็นร้อยละ 25.25 สภาพการใช้งานคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์บนคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลมากที่สุด ได้แก่ การใช้อินเทอร์เน็ต โปรแกรมประมวลผลคำ และ โปรแกรมบันเทิง ตามลำดับ

1.3 สภาพการใช้คอมพิวเตอร์ส่วนตัว พบว่านิสิตที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัวใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 56.11 และจำนวนนิสิตที่ไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ และต้องการมีคอมพิวเตอร์ส่วนตัว ใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 20.64 มีความถี่ในการใช้คอมพิวเตอร์ส่วนตัวเฉลี่ย 1-5 ชั่วโมง/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 24.05 และนิสิตบัณฑิตศึกษาศาสตรมีมีความถี่ในการใช้คอมพิวเตอร์ส่วนตัวมากกว่า 10 ชั่วโมง/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 7.60 ช่วงเวลาที่ใช้งานคอมพิวเตอร์ส่วนตัวของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพามากที่สุด ได้แก่ ช่วงเวลา 20:01 เป็นต้นไป คิดเป็นร้อยละ 40.28 มีการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ส่วนตัวเข้ากับระบบอินเทอร์เน็ตจากบริษัทเอกชนร้อยละ 38.68 และนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพามีการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ส่วนตัวเข้ากับระบบอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยร้อยละ 23.05

1.4 สภาพการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา มีวัตถุประสงค์การใช้งานอินเทอร์เน็ตในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง ส่วนใหญ่เพื่อการวิจัย ค้นหาข้อมูล และความบันเทิงตามลำดับ ปัจจัยทีู่งใจให้ใช้งานอินเทอร์เน็ตของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ความสามารถค้นหาข้อมูลได้ ประเภทบริการที่ใช้งานอินเทอร์เน็ตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีการใช้บริการสืบค้นข้อมูลใน WWW และบริการรับ-ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ตามลำดับ การเรียนรู้ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ต ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียนรู้จากเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ สภาพการใช้อินเทอร์เน็ต ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่นำอินเทอร์เน็ตมาใช้งานค้นคว้าเพื่อทำรายงานผ่านระบบเครือข่าย

2. การวิเคราะห์ปัญหาที่พบจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าปัญหาจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยรวมของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ในระดับปานกลาง

2.1 ปัญหาที่พบอันดับแรกได้แก่ ปัญหาด้านฮาร์ดแวร์ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบเป็น 3 อันดับแรก ได้แก่ สแกนเนอร์มีไม่เพียงพอแก่การให้บริการ เครื่องพิมพ์ที่ให้บริการไม่เพียงพอแก่การให้บริการ จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้งานอินเทอร์เน็ตในมหาวิทยาลัยไม่เพียงพอ

2.2 ส่วนปัญหาที่พบจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้านซอฟต์แวร์ ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ไม่ทราบวิธีการใช้ซอฟต์แวร์อย่างถูกต้องเพียงพอ ไม่สามารถติดตามการเปลี่ยนแปลงของซอฟต์แวร์ได้ทัน ซอฟต์แวร์ที่ใช้ล้าสมัย

2.3 ปัญหาที่พบจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้านบุคลากรผู้ดูแลระบบ ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบ 2 อันดับแรก ได้แก่ 1) ปัญหาบุคลากรในส่วนของการดูแลพัฒนาระบบเครือข่ายยังไม่เพียงพอ 2) ปัญหาบุคลากรในส่วนของการบำรุงรักษายังไม่เพียงพอ 3) จำนวนบุคลากรที่ให้บริการไม่เพียงพอ

2.4 ปัญหาที่พบจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้านองค์ประกอบสนับสนุนอื่น ๆ ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบ 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ปัญหาในการเชื่อมต่อเข้าใช้อินเทอร์เน็ตล้มเหลว 2) ปัญหาเครือข่ายใช้งานไม่ได้บ่อย 3) ทักษะในการใช้งานไม่เพียงพอ

3. การประเมินความสามารถการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศพบว่านิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

3.1 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวกับการใช้ E-Mail ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พบว่านิสิตส่วนใหญ่มีความสามารถในการรับส่งจดหมายอยู่ในระดับมาก

3.2 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวกับการใช้ FTP ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย หมายความว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่สามารถขอคู่มือเพิ่มและไคลเอนต์ในระบบอยู่ในระดับน้อย

3.3 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวกับการใช้ MS Excel ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง นิสิตส่วนใหญ่มีความสามารถในการจัดรูปแบบตารางทำการได้

3.4 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวกับการใช้ โปรแกรม MS Word โดยรวมอยู่ในระดับมาก นิสิตสามารถใช้งานโปรแกรม MS Word ได้เป็นอย่างดี

3.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวกับการใช้ โปรแกรม MS PowerPoint ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยนิสิตสามารถสร้างสไลด์รูปแบบต่างๆ เพื่อนำเสนอผลงานได้ดี

4. การเปรียบเทียบสภาพการใช้ซอฟต์แวร์ สภาพการใช้อินเทอร์เน็ต ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ระหว่างนิสิตระดับการศึกษาปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษาพบว่า

4.1 สภาพการใช้งานซอฟต์แวร์ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยระหว่างนิสิตปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษาพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$)

4.2 สภาพการใช้อินเทอร์เน็ตในมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่านิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา

ที่มีสถานภาพทางการศึกษาปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษามีสภาพการใช้อินเทอร์เน็ตในมหาวิทยาลัยบูรพาในภาพรวมและด้านวัตถุประสงค์การใช้งานอินเทอร์เน็ต รวมถึงประเภทบริการที่ใช้งานอินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) โดยที่นิสิตระดับปริญญาตรีมีสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตมากกว่าบัณฑิตศึกษา

4.3 การพบปัญหาจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศพบว่านิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีสถานภาพทางการศึกษาระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พบปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในมหาวิทยาลัยบูรพาโดยรวมและทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยที่นิสิตปริญญาตรีพบปัญหาจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่าบัณฑิตศึกษา

4.4 พบว่านิสิตปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ($p < .05$) ใน 2 ด้านคือ การใช้ E-Mail และการใช้ MS PowerPoint โดยที่นิสิตปริญญาตรีมีความสามารถในการใช้ E-Mail มากกว่าบัณฑิตศึกษา ส่วนการใช้ MS PowerPoint พบว่านิสิตบัณฑิตศึกษามีความสามารถมากกว่านิสิตปริญญาตรี

5. การเปรียบเทียบสภาพการใช้ซอฟต์แวร์ สภาพการใช้อินเทอร์เน็ต ปัญหาจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ ระหว่างสายการเรียนวิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์พบว่า

5.1 สภาพการใช้งานคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ในและนอกมหาวิทยาลัยบูรพาของนิสิตจำแนกตามสายการเรียนวิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$)

5.2 นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่ศึกษาในสายการเรียนวิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มีสภาพการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมและรายข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$)

5.3 นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่ศึกษาในสายการเรียนวิทยาศาสตร์ พบว่า จากการเข้าใช้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทางมหาวิทยาลัยบูรพาได้จัดบริการให้นั้นได้พบปัญหาจากการใช้มากกว่า นิสิตสายการเรียนสังคมศาสตร์ ค้นพบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)ทั้งในภาพรวมและรายด้านในทุก ๆ ด้าน

5.4 พบว่านิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่ศึกษาในสายการเรียนวิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์โดยรวมและในรายด้านการใช้ MS Excel แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยที่นิสิตสายการเรียนวิทยาศาสตร์มีความสามารถในการใช้ได้ดีกว่านิสิตสายการเรียนสังคมศาสตร์ ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$)

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กล่าวถึงประเด็นสำคัญจากการค้นพบในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ตามกรอบความคิดและสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าดังรายละเอียดดังนี้

1. การวิเคราะห์สภาพทั่วไปของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1.1 สภาพการใช้คอมพิวเตอร์ในมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิตสายวิทยาศาสตร์ใช้บริการคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยมากกว่านิสิตสายสังคมศาสตร์ นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาใช้บริการคอมพิวเตอร์ที่สำนักคอมพิวเตอร์มากที่สุด เป็นเพราะสำนักคอมพิวเตอร์ ได้เปิดบริการระหว่างเวลา 08:00-24:00 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สามารถสนองตอบต่อความต้องการใช้ของนิสิตมากที่สุด และสามารถใช้ได้ตลอดเวลาโดยไม่จำกัดชั่วโมงการใช้ อีกทั้งยังได้กระจายศูนย์บริการออกไปที่ตึกกิจกรรมนิสิตเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ขอรับบริการ ไม่ต้องเสียเวลาเดินทางมาไกล ใกล้ที่ไหนให้ใช้ที่นั่น รองลงมาคือ คณะที่นิสิตศึกษา เพราะเป็นสถานที่ ๆ ใกล้กับสถานที่เรียนของนิสิตมากที่สุด ทำให้นิสิตเกิดความสะดวกในการขอใช้ในช่วงรอสัปดาห์เรียน และ หอสมุดตามลำดับ การที่นิสิตเลือกใช้หอสมุดเป็นลำดับที่สาม อาจเนื่องมาจากมีคณะที่สังกัดช่วยรองรับการขอใช้บริการคอมพิวเตอร์อยู่แล้วส่วนหนึ่ง แต่ก็พบว่ามีบางคณะที่ไม่มีคอมพิวเตอร์ให้บริการแก่นิสิต เช่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทำให้นิสิตมีทางเลือกการให้บริการน้อยกว่า ดังนั้น สำนักหอสมุด จึงเป็นอีกทางเลือกสำหรับนิสิตที่ไม่สามารถเข้าขอรับบริการได้จากหน่วยอื่น ๆ เนื่องจากการให้บริการของคณะที่นิสิตสังกัดจะเปิดทำการเฉพาะเวลา 08:00-16:00 น. และบางคณะก็ไม่มีบริการคอมพิวเตอร์ ซึ่งก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีนิสิตสายสังคมศาสตร์ใช้คอมพิวเตอร์น้อยกว่าสายวิทยาศาสตร์

1.2 สภาพการใช้คอมพิวเตอร์นอกมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่านิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาสายสังคมศาสตร์มีการใช้บริการคอมพิวเตอร์นอกมหาวิทยาลัยบูรพามากกว่านิสิตสายวิทยาศาสตร์ สถานที่ที่มีการใช้คอมพิวเตอร์นอกมหาวิทยาลัยมากที่สุด และพบว่าบัณฑิตศึกษาสายสังคมศาสตร์ใช้คอมพิวเตอร์นอกมหาวิทยาลัยบูรพาต่อสัปดาห์มากที่สุดมากกว่า 10 ชั่วโมง ร้อยละ 18.4 สอดคล้องกับงานวิจัยของเรวดี คงสุภาพกุล (2539, บทคัดย่อ) พบว่านักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์ใช้คอมพิวเตอร์มากกว่านักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ เป็นการไปตามสาขาที่ศึกษาคือ นักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มีความสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน และอาจเป็นเพราะว่าบัณฑิตศึกษามีรายได้ เป็นของตนเองแล้ว จึงไม่เห็นความจำเป็นของการขอรับบริการจากหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้วิจัยพบว่าสถานที่ที่นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาใช้บริการคอมพิวเตอร์นอกมหาวิทยาลัยมากที่สุด ได้แก่ ร้าน Internet Café ซึ่งอาจเป็นเพราะว่านิสิตพบปัญหาความล่าช้าของเครือข่ายระบบบนเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อจากหน่วยบริการคอมพิวเตอร์ในมหาวิทยาลัย และในช่วงที่นิสิตเลือกใช้บริการอาจเป็นช่วงที่ทางมหาวิทยาลัยไม่สามารถรองรับกับจำนวนนิสิตที่มีความต้องการใช้ในเวลาเดียวกันได้ทั้งหมด เช่น ช่วงเวลาที่เย็นที่นิสิตเสร็จภาระกิจจากการเรียนเหมือนกันหมดทุกคน ประกอบการดำเนินธุรกิจของร้าน Internet Café ต้องการดึงดูดความสนใจลูกค้าให้เข้ามาใช้บริการ ด้วยการบริการคอมพิวเตอร์รุ่นใหม่ มีความทันสมัย และมีความเร็วสูง ก็เป็นสิ่งที่ดึงดูดใจให้นิสิตหันมาเลือกใช้บริการคอมพิวเตอร์ภายนอกมหาวิทยาลัยกันมาก

สภาพการใช้คอมพิวเตอร์ในมหาวิทยาลัยและนอกมหาวิทยาลัยที่เหมือนกันก็คือ สภาพการใช้งานคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์นอกมหาวิทยาลัยบูรพามากที่สุด ได้แก่ การใช้อินเทอร์เน็ตเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นโปรแกรมประมวลผลคำ และ โปรแกรมบันทึท ซึ่งสอดคล้องกับ พิรณัฐ สุวรรณรัตน์ (2544, บทคัดย่อ) ที่พบว่า สภาพการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ที่นักศึกษามักจะใช้กันทั้งในมหาวิทยาลัย และนอกมหาวิทยาลัย คือ โปรแกรมไมโครซอฟท์เวิร์ด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาถึงการใช้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐานในระดับปริญญาตรีของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ของ แม็คคอลลีย์ (McAulay, 1993 อ้างถึงใน สมโภชน์ อเนกสุข, 2539, หน้า 70-71) พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ มีการใช้งานคอมพิวเตอร์โปรแกรมการพิมพ์ถึงร้อยละ 82.4 ส่วน โปรแกรมที่พบว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยมหิดลไม่ค่อยได้มีการใช้งานทุกสถานที่ คือ ไมโครซอฟท์แอสเซส โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และการเขียนโปรแกรม เพราะนิสิตส่วนใหญ่ต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์เพื่อการทำรายงาน การค้นหาข้อมูลประกอบการทำรายงานเท่านั้น หลังจากเสร็จสิ้นภาระกิจการทำรายงานแล้ว นิสิตจะเน้นการดูหนัง ฟังเพลง หาสาระความบันเทิง

1.3 สภาพการใช้คอมพิวเตอร์ส่วนตัว พบว่านิสิตที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัวใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 56.11 และจำนวนนิสิตที่ไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ และต้องการมีคอมพิวเตอร์ส่วนตัว ใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 20.64 แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของการต้องการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์เป็นของตัวเองเพิ่มมากขึ้น จะประมาณการได้ว่านิสิตในอนาคตจะมีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัวไว้ใช้งานถึงร้อยละ 76.75 แสดงให้เห็นถึงความต้องการใฝ่รู้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่มากขึ้น และจะกลายเป็นสิ่งที่จำเป็นที่นิสิตต้องการมี และนิสิตปริญญาตรีสายการเรียนวิทยาศาสตร์มีความถนัดในการใช้คอมพิวเตอร์ส่วนตัวมากกว่า 10 ชั่วโมง/สัปดาห์มากที่สุด ร้อยละ 26.50 เพราะฉะนั้นนิสิตสายการศึกษาศาสตร์ต้องค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติมเพื่อประกอบการเรียนอยู่เสมอ และนิสิตมีการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ส่วนตัวเข้ากับระบบอินเทอร์เน็ต

จากบริษัทเอกชนร้อยละ 38.68 เนื่องจากนิสิตจำนวนไม่น้อยยังไม่มีรายได้เป็นของตนเอง จึงไม่สามารถซื้อบริการจากบริษัทเอกชนเนื่องจากเป็นราคาระดับเดียวกับกับผู้ที่มีรายได้ต่อเนื่องแล้ว และนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพามีการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ส่วนตัวเข้าระบบอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยร้อยละ 23.05 เนื่องจากนิสิตมักเกิดปัญหาการเชื่อมต่อล้มเหลว ทำให้ไม่อยากเชื่อมต่อในครั้งต่อไป

สรุปการผลการวิจัยการใช้ความถี่ในการใช้บริการคอมพิวเตอร์ในหน่วยงานบริการคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่าอยู่ในช่วงเวลา 1-5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งไม่แตกต่างกับช่วงเวลาที่ใช้งานคอมพิวเตอร์นอกมหาวิทยาลัย และการใช้คอมพิวเตอร์ส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับรัตนภรณ์ นະขาว (2542) พบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์ส่วนตัวติดต่อเข้าสถานบริการ โดยใช้เวลาในแต่ละครั้งประมาณ 1-2 ชั่วโมง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของพินุช สุวรรณรัตน์ (2544, บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษามักจะใช้คอมพิวเตอร์ ประมาณ 5 ครั้งต่อสัปดาห์ วันละ 1-2 ชั่วโมง

ช่วงเวลาที่ใช้งานคอมพิวเตอร์ในมหาวิทยาลัยมากที่สุด ได้แก่ ช่วงเวลา 12:01-16:00 น. เป็นต้นไป รองลงมาจะอยู่ในช่วงเวลา 16:01-20:00 น.

ส่วนช่วงเวลาที่ใช้งานคอมพิวเตอร์นอกมหาวิทยาลัยมากที่สุด ได้แก่ ช่วงเวลา 20:01 น. เป็นต้นไป รองลงมาจะอยู่ในช่วงเวลา 16:01-20:00น.

ช่วงเวลาที่ใช้งานคอมพิวเตอร์ส่วนตัวของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพามากที่สุด ได้แก่ ช่วงเวลา 20:01 เป็นต้นไป ซึ่งตรงกันกับช่วงเวลาของการใช้นอกมหาวิทยาลัยมากที่สุด ส่วนการใช้คอมพิวเตอร์ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยที่ตรงกันคือ ช่วงเวลา 16:01-20:00น. ที่อยู่ในช่วงเวลาที่เกี่ยวกับงานวิจัยของทัศนีย์ บุญเจริญ (2544, บทคัดย่อ) ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาใช้คอมพิวเตอร์มากที่สุด คือ ระหว่าง 18:01-21:00น. ส่วนวิรัชชนา จำปีกลาง (2544, บทคัดย่อ) พบว่าช่วงเวลาที่ใช้คอมพิวเตอร์มากที่สุด อยู่ในระหว่าง 12:01-15:00 น. ทั้งนี้อาจเป็นเพราะช่วงเวลาดังกล่าวนิสิตมีเวลาว่าง ภายหลังเลิกเรียนแล้ว

1.4 สภาพการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตในมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่าสภาพการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา มีวัตถุประสงค์การใช้งานอินเทอร์เน็ตในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง โดยวัตถุประสงค์อันดับแรก เป็นการวิจัยและค้นหาข้อมูลในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สรญา สาโรวิท (2543, บทคัดย่อ) ที่พบว่า วัตถุประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ตระดับมากที่สุด คือ เพื่อการวิจัยและค้นหาข้อมูลเพื่อพูนความรู้ทั่วไป และสุนิสา เหลืองสมบูรณ์ (2537, บทคัดย่อ) ลักษณะงานที่ใช้ในระบบเครือข่ายมากที่สุดคือการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในงานวิจัยและพัฒนา ปัจจัยทีู่งใจให้ใช้งานอินเทอร์เน็ต ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยทีู่งใจอันดับแรก ได้แก่ ความสามารถค้นหาข้อมูลได้ เพราะมี

ความสะดวก รวดเร็ว ประหยัดค่าใช้จ่ายในการถ่ายเอกสาร ไม่ต้องขนย้ายหนังสือจำนวนมาก สามารถคัดเลือกเรื่องที่ตรงกับความต้องการและถ่ายโอนข้อมูลลงแผ่นดิสก์ อีกทั้งข้อมูลดังกล่าว ยังมีความทันสมัย ทันเหตุการณ์

ประเภทบริการที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิริยชนา จำปีกลาง (2544, บทคัดย่อ) เมื่อพิจารณารายชื่ออันดับแรก ได้แก่ บริการสืบค้นข้อมูลใน WWW และบริการรับ-ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เป็นอันดับรองลงมา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สรญา สาโรวาท (2543, บทคัดย่อ) ; เพ็ญภา จวนชัยนาท (2541, บทคัดย่อ) ; ชัยยศ ขาวระนอง (2544, บทคัดย่อ) ; บุญเรือง เนียนหอม (2540, บทคัดย่อ) ; พจนารถ ทองคำเจริญ (2539, หน้า 84) ที่พบว่าประเภทของการใช้งานอินเทอร์เน็ต ระดับมากที่สุด คือ สืบค้นข้อมูลข่าวสารใน WWW บริการรับส่ง E-Mail เพราะนิสิตต้องการข้อมูลที่หลากหลายจึงสืบค้นข้อมูลข่าวสารใน WWW ส่วนบริการรับส่ง E-Mail เป็นบริการที่นิสิตใช้เป็นสื่อในการติดต่อถึงกันได้อย่างรวดเร็ว เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในการโทรศัพท์ และได้ข้อความที่ชัดเจนถูกต้อง และสามารถตอบกลับได้ในระยะเวลาอันรวดเร็วทั้งภาพและเสียง ในบางวิชา อาจารย์ผู้สอนต้องการให้นิสิตส่งการบ้านทาง E-Mail เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการตรวจ และไม่มีข้อจำกัดในด้านเวลา หรือสถานที่ส่ง เป็นการฝึกให้นิสิตรู้จักและคุ้นเคยกับการใช้งานคอมพิวเตอร์อีกด้วย

การเรียนรู้ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ต ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อันดับแรกได้แก่การเรียนรู้จากเพื่อน ส่วนสภาพการใช้อินเทอร์เน็ต ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้งานกันทั่วเพื่อทำรายงานผ่านระบบเครือข่าย อยู่ในระดับ

2. การวิเคราะห์ปัญหาจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าปัญหาที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยส่วนรวมของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ในระดับปานกลาง

2.1 ปัญหาด้านฮาร์ดแวร์ที่พบเป็น 3 อันดับแรก ได้แก่ สแกนเนอร์มีไม่เพียงพอแก่การให้บริการ เครื่องพิมพ์ที่ให้บริการไม่เพียงพอแก่การให้บริการ จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้งานอินเทอร์เน็ตในมหาวิทยาลัยไม่เพียงพอ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิระพันธ์ อูษยานุกูล (2543, บทคัดย่อ) และงานวิจัยของเสกสรร สายสีสด (2542, บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่าปัญหาด้านจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ติดตั้งอินเทอร์เน็ตมีใช้ไม่เพียงพอ

2.2 ส่วนปัญหาจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้านซอฟต์แวร์ ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ไม่ทราบวิธีการใช้ซอฟต์แวร์อย่างถูกต้องเพียงพอ ไม่สามารถติดตามการเปลี่ยนแปลงของซอฟต์แวร์ได้ทัน ซอฟต์แวร์ที่ใช้ล้าสมัย เนื่องจากนิสิตส่วนใหญ่ใช้งานเพียงแค่อุปกรณ์การพิมพ์

ได้ทัน ซอฟต์แวร์ที่ใช้ล้าสมัย เนื่องจากนิสิตส่วนใหญ่ใช้งานเพียงแค่โปรแกรมการพิมพ์รายงาน และการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเท่านั้น ดังนั้นการติดตามซอฟต์แวร์ใหม่ ๆ จึงไม่มีความจำเป็นสำหรับนิสิตเท่าไร

2.3 ปัญหาจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้านบุคลากรผู้ดูแลระบบ ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบ 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัญหาบุคลากรในส่วนของการดูแลพัฒนาระบบเครือข่ายยังไม่เพียงพอ เพราะงบประมาณในการจัดจ้างคงไม่เพียงพอ ทำให้นิสิตหันไปใช้บริการคอมพิวเตอร์ภายนอกมหาวิทยาลัยแทน

2.4 ปัญหาบุคลากรในส่วนของการบำรุงรักษายังไม่เพียงพอ จำนวนบุคลากรที่ให้บริการไม่เพียงพอ ปัญหาจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้านองค์ประกอบสนับสนุนอื่น ๆ ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบ 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัญหาในการเชื่อมต่อเข้าใช้อินเทอร์เน็ตล้มเหลว ปัญหาเครือข่ายใช้งานไม่ได้บ่อย ทักษะในการใช้งานไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของไพศาล มงคลเสาร์สุข (2532, บทคัดย่อ) ; เพ็ญภา จวนชัยนาท (2541, บทคัดย่อ) ; สุวรรณ มาศเมฆ (2540, บทคัดย่อ) ; บุญเรือง เนียนหอม (2540, บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่าในการใช้อินเทอร์เน็ตมักมีปัญหาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของระบบเครือข่ายด้านความเร็ว และความพร้อมของระบบเครือข่าย รวมถึงปริมาณการให้บริการสำหรับต่อเข้าสู่ระบบ และงานวิจัยของชัยศ ชวระนอง (2544, บทคัดย่อ) ก็พบว่ามีปัญหาการใช้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนของนักศึกษา คือ การสื่อสารมีความเร็วต่ำ ขาดความรู้และทักษะในการใช้บริการอินเทอร์เน็ต

3. การประเมินความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา โดยส่วนรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีย์ บุญเจริญ (2544, บทคัดย่อ) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ทางการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และงานวิจัยของ มหัฐพล อรุณสวัสดิ์ (2539, บทคัดย่อ) พบว่า นิสิตมีระดับความรู้ทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับไมโครคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

3.1 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับการใช้ MS Word โดยรวมอยู่ในระดับมาก อันดับแรก ได้แก่ ความสามารถในการสร้างเอกสารได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิรณัฐ สุวรรณรัตน์ (2544, บทคัดย่อ) แม็คออเลย์ (McAulay, 1993) อ้างถึงใน สมโภชน์ อเนกสุข, 2539, หน้า 70-71) ที่พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ มีการใช้งานคอมพิวเตอร์โปรแกรมการพิมพ์ถึงร้อยละ 82.4 เพราะการที่นิสิตต้องทำรายงานส่งอยู่เป็นประจำ ทำให้เกิดความคุ้นเคยกับการใช้โปรแกรมการพิมพ์

3.2 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับการใช้ E-Mail ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อันดับแรก ได้แก่ ความสามารถในการส่ง และรับจดหมายได้ในระดับมาก เพราะนิสิตใช้เป็นโปรแกรมในการสื่อสารระหว่างกัน เช่น ระหว่างเพื่อน ระหว่างอาจารย์ ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อสอบถามข้อมูลที่ได้ค้นคว้าจากเว็บไซต์ต่าง ๆ

3.3 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับการใช้ FTP ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย อันดับแรก ได้แก่ ความสามารถขอคู่มือแฟ้ม และไดเรกทอรีในระบบได้ อาจเป็นเพราะนิสิตจะบันทึกข้อมูลไว้ในแผ่นดิสก์อย่างเป็นระบบง่าย ๆ

3.4 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับการใช้ MS Excel ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง อันดับแรก ได้แก่ ความสามารถจัดรูปแบบตารางทำการได้ เพราะนิสิตที่จะใช้โปรแกรมการคำนวณส่วนใหญ่ น่าจะเป็นนิสิตเฉพาะสาขาวิชาเมื่อเปรียบเทียบกับความสามารถการใช้โดยรวมจึงอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น

3.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับการใช้ MS PowerPoint ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย อันดับแรก ได้แก่ ความสามารถสร้างสไลด์รูปแบบต่าง ๆ ได้ เพื่อนำเสนอผลงานได้ เนื่องจากมีนิสิตจำนวนไม่มากที่มีโอกาสได้นำเสนอรายงานด้วยวิธีการใช้ MS Powerpoint ส่วนใหญ่ยังคงนำเสนอด้วยวิธีการเดิม ๆ คือ การนำเสนอด้วยกระดาษ

4. การเปรียบเทียบสภาพการใช้ซอฟต์แวร์ สภาพการใช้อินเทอร์เน็ต ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ โดยจำแนกตามสถานภาพทางการศึกษาปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษาพบว่า

4.1 สภาพการใช้งานซอฟต์แวร์ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยของนิสิตปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษาพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะความจำเป็นในการใช้โปรแกรมซอฟต์แวร์ที่ใช้ก็มีเพียง อินเทอร์เน็ต MS Word และ โปรแกรมเพื่อความบันเทิง

4.2 สภาพการใช้อินเทอร์เน็ตในมหาวิทยาลัยบูรพาในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือมีความแตกต่างในด้านวัตถุประสงค์การใช้งานอินเทอร์เน็ต และประเภทบริการที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยที่นิสิตระดับปริญญาตรีมีสภาพการใช้งานอินเทอร์เน็ตมากกว่าบัณฑิตศึกษาในทุกข้อ ซึ่งเป็นไปได้ว่านิสิตปริญญาตรีมีเวลาว่างมากกว่าบัณฑิตศึกษาซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นวัยทำงานแล้ว เวลาส่วนใหญ่จะหมดไปกับภาระกิจหน้าที่ ๆ ประจำอยู่ เรียกได้ว่าแค่ทำงานก็หมดเวลาแล้ว ส่วนวัตถุประสงค์การใช้ย่อมต้องแตกต่างกัน เพราะอายุ ประสบการณ์

ในชีวิตก็มีความแตกต่างกันอยู่แล้ว นิสิตปริญญาตรี อายุยังน้อย ประสบการณ์ในชีวิตก็ยังไม่ค่อย มีความอยากรู้อยากเห็นสิ่งต่าง ๆ มากมายเหมือนกล่องที่วางที่พร้อมจะรับอะไรแปลก ๆ ใหม่ ดังนั้น จึงเป็นข้อควรระวังสำหรับการเลือกใช้บริการเข้าไปในเว็บไซต์ต่าง ๆ ด้วยวิจารณญาณ

4.3 นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีสถานภาพทางการศึกษาระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พบปัญหาจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในมหาวิทยาลัยบูรพาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนิสิตปริญญาตรีพบปัญหาจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่าบัณฑิตศึกษาในทุกด้าน พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรชา เกาทอง (2542, บทคัดย่อ) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการใช้อินเทอร์เน็ต คือ ระดับการศึกษา การเป็นเจ้าของคอมพิวเตอร์ สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นประจำ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพิน จิรวัฒนศิริ (2541, บทคัดย่อ) พบว่า ผู้มีอายุน้อยมีแนวโน้มในการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตมากกว่า ผู้ที่มีอายุมาก อาจเนื่องมาจากการที่นิสิตปริญญาตรีส่วนใหญ่มีโอกาสและมีความจำเป็นต้องขอใช้บริการเครื่องคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยมากกว่า ทำให้ได้พบปัญหาจากการได้เข้าไปใช้ เข้าไปสัมผัส การบริการอย่างใกล้ชิด และได้เห็นสภาพปัญหาเครื่องมือ อุปกรณ์ ที่ไม่มีความพร้อมในการบริการ มากกว่าบัณฑิตศึกษา ที่ได้แต่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัว จากที่ทำงาน หรือบริการเช่า ซึ่งเป็นธรรมดาที่ของที่มีให้บริการเข้าย่อมต้องจัดหาของที่ดีที่สุด เพื่อที่จะได้แข่งขันกับผู้ที่เช่ารายอื่น ๆ ได้ เพื่อการดึงดูดให้ลูกค้ามาใช้บริการในครั้งต่อไป

4.4 ระดับความสามารถพื้นฐานในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ โดยส่วนรวมจำแนกตามสถานภาพทางการศึกษาพบว่า นิสิตปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์โดยรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นว่า การใช้ E-Mail และการใช้ MS PowerPoint ที่พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่นิสิตปริญญาตรีมีความสามารถในการใช้ E-Mail มากกว่าบัณฑิตศึกษา อาจเป็นเพราะนิสิตปริญญาตรีมีเวลาว่างมากกว่าบัณฑิตศึกษา จึงได้ใช้เวลาอยู่กับการรับส่งจดหมายกับเพื่อน ซึ่งเป็นวิธีการสนทนาที่ประหยัดค่าใช้จ่ายได้มากกว่าการใช้วิธีอื่น ๆ เช่น แฟกซ์ และการโทรศัพท์ทางไกล ส่วนการใช้ MS PowerPoint พบว่าบัณฑิตศึกษามีความสามารถมากกว่า ซึ่งเป็นผลเกี่ยวเนื่องจากบัณฑิตศึกษาส่วนใหญ่เป็นนิสิตที่ทำงานแล้วจะต้องมีการนำเสนอผลงานทั้งในที่ทำงาน ที่ประชุม และที่สาธารณชนอยู่เสมอ ซึ่งถือว่าเป็นข้อได้เปรียบกว่านิสิตปริญญาตรี

5. การเปรียบเทียบสภาพการใช้ซอฟต์แวร์ สภาพการใช้อินเทอร์เน็ต ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับความสามารถพื้นฐานในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และคอมพิวเตอร์ โดยจำแนกตามสายการเรียนวิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์พบว่า

5.1 สภาพการใช้งานซอฟต์แวร์ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยของนิสิตปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษาพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) เพราะสภาพการใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ที่พบส่วนใหญ่จะเป็น อินเทอร์เน็ต MS Word และซอฟต์แวร์เพื่อความบันเทิงเหมือนกัน

5.2 นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีสถานภาพทางการศึกษาปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา มีสภาพการใช้อินเทอร์เน็ตในมหาวิทยาลัยบูรพาในภาพรวมและด้านวัตถุประสงค์การใช้งานอินเทอร์เน็ต รวมถึงประเภทบริการที่ใช้งานอินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยที่นิสิตระดับปริญญาตรีมีสภาพการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าบัณฑิตศึกษาซึ่งอาจเป็นผลเนื่องมาจากนิสิตมีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลจากการค้นคว้า เพื่อประกอบการทำรายงานไม่ว่าจะเรียนสายใดก็ตาม

5.3 พบว่านิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีสถานภาพทางการศึกษาระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พบปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในมหาวิทยาลัยบูรพาโดยรวมและทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยที่นิสิตปริญญาตรีพบปัญหาจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่าบัณฑิตศึกษา เพราะนิสิตสายการเรียนวิทยาศาสตร์ใช้งานคอมพิวเตอร์ในมหาวิทยาลัยบูรพามากกว่านิสิตสายการเรียนสังคมศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับจิระพันธ์ อุยยานุกุล (2543, บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักศึกษาที่อยู่อำเภอต่างคณะวิชามีการใช้คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ในสำนักคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ โปรแกรมและระบบอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน ซึ่งหมายความว่านิสิตสายการเรียนวิทยาศาสตร์ ใ้บริการมากก็จะทราบปัญหาจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญ ในการใช้เทคโนโลยีเป็นอย่างดี

5.4 พบว่านิสิตปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ($p < .05$) ใน 2 ด้านคือ การใช้ E-Mail และการใช้ MS PowerPoint โดยที่นิสิตปริญญาตรีมีความสามารถในการใช้ E-Mail มากกว่าบัณฑิตศึกษา ส่วนการใช้ MS PowerPoint พบว่านิสิตบัณฑิตศึกษามีความสามารถมากกว่านิสิตปริญญาตรี โดยที่นิสิตสายการเรียนวิทยาศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์มากกว่านิสิตสายการเรียนสังคมศาสตร์ในทุกโปรแกรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิรณัฐ สุวรรณรัตน์ (2544, บทคัดย่อ) ที่พบว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสายการเรียนวิทยาศาสตร์ จะมีความรู้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐานแตกต่างจากนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสายการเรียนสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะนิสิตสายการเรียนวิทยาศาสตร์จำเป็นต้องคำนวณจัดการกับข้อมูลจำนวนมาก ทำให้มีความชำนาญ และมีประสบการณ์ในการใช้ได้ดีกว่านิสิตสายการเรียนสังคมศาสตร์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1. หน่วยงานที่ให้บริการคอมพิวเตอร์ เช่น สำนักหอสมุด คณะที่นิตศึกษา ควรปรับปรุงและแก้ไขระบบการดำเนินการในการให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์แก่นิสิต ช่วงเวลา 12:00-24:00 น. เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่นิสิตจะมาใช้บริการมากที่สุด อาจเป็นช่วงที่ว่างจากภาระกิจในการเรียนแล้ว หรืออยู่ระหว่างรอชั่วโมงที่จะเรียน ถ้านิสิตมีความต้องการใช้มากในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นพิเศษ และเมื่อนิสิตมาขอใช้บริการแล้วไม่ได้ใช้ น่าจะมีการขอร้องให้นิสิตช่วยใช้กันตามลำดับความสำคัญก่อนหลัง หรือว่ามีกรจำกัดเวลาในการใช้โดยเฉพาะที่สำนักคอมพิวเตอร์ในช่วงนี้ยัง ไม่มีการจำกัดเวลาผู้เข้าใช้บริการเลย ทำให้ผู้ที่ต้องการใช้ในเวลาเดียวกันต้องเสียสิทธิ์ไป โดยผู้ที่มาเข้าใช้บริการก่อนใช้ได้โดยไม่จำกัดเวลา ส่วนสำนักหอสมุดได้มีมาตรการที่ถืออยู่แล้วคือ การจำกัดเวลาในการเข้าบริการครั้งละ 1 ชั่วโมง ถ้าไม่มีผู้ร้องขอใช้บริการต่อก็สามารถรอกแบบฟอร์มขอต่อเวลาได้ ซึ่งเป็นการแบ่งปันการใช้ตามความเหมาะสม
2. จากการศึกษาพบว่านิสิตเรียนรู้การใช้งานอินเทอร์เน็ตตามลำดับมากที่สุดดังนี้ จากเพื่อน จากสถาบันที่จบการศึกษา และสิ่งพิมพ์ โดยที่ที่มีการเรียนรู้จากการฝึกอบรมจากหน่วยงานของมหาวิทยาลัยบูรพาเป็นลำดับสุดท้ายเป็นลำดับที่ 6 เป็นการแสดงให้เห็นว่าการเปิดอบรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยเกิดข้อบกพร่องอะไรหรือไม่ เช่น ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี หรือว่าหลักสูตรที่เปิดอบรมไม่สามารถรองรับนิสิตได้ทั่วถึง หรือว่าหลักสูตรที่เปิดอบรมไม่สอดคล้องกับความต้องการ หรือว่านิสิตไม่เข้าใจเนื้อหาหลักสูตรที่เปิดอบรม ซึ่งทำให้นิสิตเกิดปัญหาการใช้ซอฟต์แวร์ลำดับแรกได้แก่ การไม่ทราบวิธีการใช้อย่างถูกต้องเพียงพอ
3. มหาวิทยาลัยบูรพา ควรจัดสรรงบประมาณในการเพิ่มจำนวนสแกนเนอร์ เครื่องพิมพ์ เครื่องคอมพิวเตอร์ที่สามารถเชื่อมต่อเข้าใช้งานอินเทอร์เน็ต เพื่อให้นิสิตมีโอกาสใช้งานมากขึ้น เนื่องจากเป็นปัญหาที่พบในด้านฮาร์ดแวร์ เกี่ยวกับอุปกรณ์เสริม เช่น สแกนเนอร์ เครื่องพิมพ์มีไม่เพียงพอ และไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ เช่น ที่สำนักหอสมุด พบว่ามีเครื่องพิมพ์เลเซอร์ 1 ตัว ต่อระบบแลนกับเครื่องคอมพิวเตอร์จำนวน 79 ตัว ถ้าเครื่องพิมพ์เสียก็จะไม่มีเครื่องพิมพ์เลย ที่สำนักคอมพิวเตอร์ มีเครื่องพิมพ์แบบ Dot Matrix 2 ตัวต่อเครื่องคอมพิวเตอร์ 1 ห้องซึ่งมีเครื่องคอมพิวเตอร์ประมาณ 40 ตัว จำนวน 3 ห้อง ส่วนคณะที่นิตศึกษาส่วนใหญ่จะมีเครื่องพิมพ์ที่บริการเฉพาะเจ้าหน้าที่ ถ้ามีก็จะ เป็น Dot Matrix ซึ่งนิสิตมักจะพบปัญหากระดาษติดบ่อย ส่วนสแกนเนอร์ทั้งสำนักคอมพิวเตอร์ และสำนักหอสมุดไม่มีบริการแก่นิสิต ส่วนคณะ

ที่นิสิตมีเพียงบางคณะที่มีไว้บริการแก่นิสิต เช่น ที่ฝึกเทคโนโลยีทางการศึกษา มีสแกนเนอร์ 1 ตัว

4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการคอมพิวเตอร์ในมหาวิทยาลัยบูรพา เช่น ศูนย์คอมพิวเตอร์ สำนักหอสมุด คณะที่นิสิตศึกษา ควรเพิ่มจำนวนบุคลากรในส่วนของการดูแล พัฒนาระบบเครือข่ายให้เพียงพอ และบุคลากรในส่วนของการบำรุงรักษาให้เพียงพอ รวมถึงบุคลากรผู้ให้บริการให้เพียงพอ

5. มหาวิทยาลัยบูรพา ควรจัดสรรงบประมาณในการเพิ่มสายสัญญาณในการเชื่อมต่อเข้าใช้งานระบบอินเทอร์เน็ตให้มีช่องทางการสื่อสารได้รวดเร็วขึ้น เพื่อเป็นการชักจูงใจนิสิตที่ออกไปใช้บริการภายนอกให้กลับเข้ามาใช้บริการของมหาวิทยาลัยให้มากที่สุด เพื่อความคุ้มค่าแก่ทรัพยากร ที่ได้จัดสรรไว้บริการแก่นิสิต ถ้าจัดสรรไว้ให้นิสิตแล้วไม่ใช้บริการก็เท่ากับการลงทุนที่สูญเปล่า จากผลการวิจัยนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาพบปัญหาการเชื่อมต่อเข้าใช้อินเทอร์เน็ตล่าช้ามากที่สุด

6. มหาวิทยาลัยบูรพา ควรมีนโยบายสนับสนุนการใช้ การเพิ่มเวลาในการเปิดใช้ห้องคอมพิวเตอร์ เช่น คณะที่นิสิตศึกษา เปิดให้บริการในช่วงเวลาทำการ โดยประมาณ 09:00-17:00 น. ยกเว้นสำนักคอมพิวเตอร์มีเวลาเปิด-ปิดที่เหมาะสมแก่ความต้องการของนิสิตอยู่แล้ว คือ ระหว่างเวลา 08:00-24:00น. ก็ขอให้ดำเนินการปิด-เปิดเวลาเดิมต่อไป อีกทั้งทางสำนักคอมพิวเตอร์ยังได้กระจาย ศูนย์บริการออกไปยังตึกกิจกรรมนิสิตเพื่อที่นิสิตได้เลือกใช้ตามสถานที่ ๆ อยู่ใกล้กับนิสิต อยู่มากที่สุด อีกทั้งมหาวิทยาลัยควรมีนโยบายสนับสนุนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และการฝึกอบรมการใช้งานอินเทอร์เน็ต และการใช้โปรแกรมซอฟต์แวร์ต่าง ๆ ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

7. มหาวิทยาลัยบูรพา ควรมีการดูแลอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เครือข่าย และสายสัญญาณในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตให้มีสภาพที่ดีอยู่เสมอ เพื่อไม่ให้เกิดการสะดุดหยุดชะงักในการค้นหาข้อมูล

8. จากการวิจัยพบว่าบริการค้นหาข้อมูล เวลค์ ไซด์ เว็บ ได้รับความนิยมสูงสุดในเรื่องของการค้นคว้าความรู้ จึงควรพัฒนาระบบสารสนเทศ หรือความรู้ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนให้มากขึ้น เพื่อให้มีนิสิตมีแหล่งข้อมูลให้เลือกศึกษาตามความสนใจ

9. คณะต่าง ๆ ควรจัดอบรมการใช้งานซอฟต์แวร์ที่มีความเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่ศึกษา เพื่อให้มีนิสิตมีความรู้ ความชำนาญ ในการใช้งานซอฟต์แวร์ที่ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ และเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ซอฟต์แวร์ใหม่ๆ

10. จากการแจกแบบสอบถามด้วยตนเองพบว่าหอพักคณะพยาบาลมีคอมพิวเตอร์ไว้บริการแก่นักศึกษา ซึ่งน่าจะเป็นต้นแบบของการบริการให้แก่คณะอื่น ๆ ต่อไปช่วยพิจารณาว่าถ้ามีคอมพิวเตอร์ประจำหอพักด้วยจะเป็นการดีหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่นิสิต และเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้นิสิตมีโอกาสใช้งานบ่อยขึ้น เมื่อนิสิตมีทักษะ ความชำนาญ

ในการใช้คอมพิวเตอร์ นั้นหมายถึงการผลิตนิสิตที่มีคุณภาพและสามารถแข่งขันกับนิสิตของมหาวิทยาลัยอื่นได้ เมื่อจบการศึกษาไปแล้ว การได้เปรียบ โอกาสการได้งานก็มีมากกว่าเช่นกัน

11. จากการแจกแบบสอบถามด้วยตนเองและได้มีการสนทนากับผู้กรอกแบบสอบถามพบว่า มีนิสิตจำนวนไม่น้อยที่ไม่เคยใช้คอมพิวเตอร์เลย การทำรายงานส่งอาจารย์ ก็ยังคงใช้มือเขียนอยู่ ซึ่งทางมหาวิทยาลัยและอาจารย์ผู้สอนควรปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้อาจารย์และนิสิตมีการติดต่อสื่อสารผ่านทางคอมพิวเตอร์บ้างอย่างน้อยถ้ามีการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์เป็นการฝึกฝนให้นิสิตมีความคุ้นเคยการใช้คอมพิวเตอร์ได้อีกวิธีหนึ่ง หรือว่าฝึกการใช้การค้นหาข้อมูลผ่านทางอินเทอร์เน็ต เพื่อประกอบการทำรายงาน นอกเหนือจากการค้นคว้าจากสิ่งพิมพ์ที่ได้กระทำกันอยู่แล้ว

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา
2. สำรวจความพึงพอใจ และความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้บริการมากที่สุด
3. ควรมีการศึกษาความต้องการการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ระบบอินเทอร์เน็ตของนิสิตและอาจารย์ในมหาวิทยาลัยบูรพา
4. ควรมีการวิจัย การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ ให้ครอบคลุมถึงประชากรที่เป็นอาจารย์ เจ้าหน้าที่ประจำหน่วยบริการคอมพิวเตอร์ นิสิต และบุคลากรอื่น ๆ ทั้งนี้ ให้การพัฒนาหน่วยบริการคอมพิวเตอร์เหมาะสมยิ่งขึ้น
5. ควรมีการวิจัย การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ ของนิสิตและอาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา ในลักษณะการระบุนสาขาย่อยเพื่อเปรียบเทียบ หรือหาความสัมพันธ์ในโอกาสต่อไป
6. ควรมีการวิจัยความนิยม และแนวโน้มการใช้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ บริการระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของอาจารย์ และนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อเตรียมความพร้อม และเป็นแนวทางพัฒนาหน่วยบริการคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยบูรพา